

Det är en brist att inte v 32 finns med eftersom Jesus där ger oss förklaringen på liknelsen: *Johannes kom till er på rättfärdighetens väg och ni trodde inte på honom, men tullindrivarna och de prostituerade trodde på honom. Och trots att ni såg det, ångrade ni er inte ens senare och trodde på honom.* De satte sin lit till honom.

Om man har förkastat Gud finns ändå möjligheten att ångra sig.

1. En man sade ...

- a) Vem är mannen? När vi läser sammanhanget förstår vi vem den mannen är. Jesus får frågan varifrån han fått sin fullmakt. Jesus ställer en motfråga om Johannes dop. Var det ifrån Herren och de blir svaret skyldiga. Det är Herren som talar. Det finns en man (vår far) som vill komma till oss och ge oss allt vi behöver, ibland mer än så.
- b) Publikanerna och de prostituerade anade det och de längtade efter sin befrielse och upprättelse, De ville, liksom många människor i vår tid tro att Gud ger dem nytt liv och nya möjligheter.
- e) Den helige Ande överbevisar människorna om synd, rättfärdighet och dom, Joh 16:8. Det verket gäller också oss. Om vi inte för tillfället är överbevisade kan vi alltid stämma in i syndabekännelsens ord om underlåtelser och vår del i världens bortvändhet. Poängen med liknelsen syns vara att man ska leva i, grekiska *metanoeo*. Mannen hade två söner. Låt oss börja med den andre.

2. Den andre bekände, men saknade ånger och tro

- a) Den andre sonen ville gå och arbeta i vingården, men han talade osanning och gick aldrig. Den mannen blir en varning för oss. Han hade allt på plats och trodde sig veta var som var rätt och riktigt, men saknade täckning för det i sitt innersta.
- b) Min kollega Dag Sandahl kallar dem för ”fin-kristna”. De vill synas och slår gärna sig själva för bröstet. Jesus skräder inte orden. Han jämför dem med publikaner och horor – fast de är värre.
- c) Vi måste vara ärliga och sanna mot Gud och mot oss själva. Liknelsen är ett varningens ord till oss. När lågan flämtar och längtan efter Gud svalnar behöver vi förnyas. Hur då? Den helige Ande verkar genom nådemedlen. Det goda samtalet och de heligas gemenskap får inte underskattas. Låt oss se och lära av den förste sonen som sa nej, men ångrade sig.

3. Han ångrade sig och gick

- a) Först sa han bestämt nej. Han var ärlig och talade sanning: jag vill inte, men han överbevisades i sitt inre om att han gjort fel och ångrade sig. En hebreisk förståelse: Ånger plus tro (bättring) inkluderar goda handlingar.
- b) Som kristna ska vi vara trygga i gemenskapen med Jesus, men samtidigt lära känna oss själva. Synden bor i och ockuperar vår längtan och våra begär. Vi är av köttslig natur och den är en arena för strider i vårt inre. I relation till Lagen kommer vi under fördömlse eller förhävelse. Vi behöver leva i relation till Evangelium. Det gör i och för sig inte kampen lättare, men insikten ökar och vi kommer att längta bort från Synden. En sådan längtan kan vara stark.

- c) De som gör Guds vilja, tro på Jesus i handling Det är inte svårt för Gud att frälsa alla, men obotfärdighet hatar Han. När längtan bort blir för stark blir kallelsen att tala sanning och att göra goda gärningar i världen viktig.